

Η Δ' Στάση των Χαιρετισμών της Θεοτόκου στην Κατοχή Μεσολογγίου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Στον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου στην Κατοχή Μεσολογγίου χοροστάτησε στην Ακολουθία της Δ' Στάσης των Χαιρετισμών προς την Υπεραγία Θεοτόκο, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός, την Παρασκευή 28 Μαρτίου.

Ο Σεβασμιώτατος έψαλλε τους Οίκους των Χαιρετισμών ενώπιον της Εικόνας της Θεοτόκου, συμπαραστατούμενος από τον Εφημέριο του Ναού, π. Αναστάσιο Πετρόπουλο και τους Διακόνους π. Δημήτριο Λαγούδη και π. Ιάκωβο Τρομπούκη.

Κατά το κήρυγμά του στους πιστούς ανέλυσε τον στίχο: «Ὡ πανύμνητε Μῆτερ, ἡ τεκοῦσα τῶν πάντων Ἀγίων ἀγιώτατον Λόγον...», αναφέροντας τα εξής: «Μέσα από αυτές τις γραμμές, του τελευταίου Οίκου των Χαιρετισμών, ο υμνογράφος βρίσκει τον τρόπο, να συνοψίσει το δόγμα της πίστεως, που αναφέρεται στην Θεοτόκο και αποτελεί την υπόθεση του Ακαθίστου Ὑμνου. Η Μητέρα του Θεού,

χαιρετίζεται ως «Πανύμνητος», λέξη στην οποία, περιέχεται το μεγαλείο και η δόξα της Παναγίας μας, διότι γέννησε τον Αγιώτατο Λόγο του Πατρός, ο οποίος υπερβαίνει την αγιότητα όλων των άλλων Αγίων, αφού οι Άγιοι την δόξα τους, την οφείλουν στον ένσαρκο Λόγο του Θεού, τον Χριστό, χωρίς την δύναμη του οποίου, τίποτε δεν θα μπορούσαν να επιτύχουν, «ότι χωρίς εμού ου δύνασθε ποιείν ουδέν».

«Και της μελλούσης λύτρωσαι κολάσεως τους σοι βοώντας, Αλληλούϊα». Απευθύνουμε αυτήν την ικεσία στην Υπέρμαχο Στρατηγό του Γένους και Μητέρα του Χριστού, όπως δια πρεσβειών της, μας σώσει τους πιστούς από κάθε συμφορά εσωτερική και εξωτερική, που αντιμετωπίζουμε και το κυριότερο, να μας λυτρώσει από την αιώνια κόλαση, που είναι και ο κύριος στόχος και αγώνας μας.

Γι' αυτό και η Θεοτόκος ονομάζεται «ιλασμός (εξιλέωση) και σωτηρία των ανθρώπων». Βέβαια, εκείνος που σώζει τον κόσμο από την αμαρτία και τον αιώνιο πνευματικό θάνατο, είναι ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός. Η Παναγία μας είναι η συνεργός και η συνεργασία της εντοπίζεται στην δυνατότητα ενανθρωπήσεως, που παρείχε στον Υιό του Θεού. Ο Χριστός είναι η πηγή της σωτηρίας και της λυτρώσεως. Η Κυρία Θεοτόκος είναι όμως, η διάκονος της Χάριτος, η οικονόμος του Μυστηρίου της σωτηρίας, εν ονόματι πάντοτε του Υιού Της. Γι' αυτό εξάλλου προσευχόμαστε: «Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς», προσδοκώντας στην σωτήρια μεσιτεία Της, στον Χριστό.

Η Μητέρα του Θεού έχει μεγάλη χάρη και παρρησία προς τον άχραντο Τόκο Της. «Πολλά γαρ ισχύει δέησις Μητρός προς ευμένειαν Δεσπότης». Και επειδή είναι Μητέρα του Θεού, αγαπά και την Εκκλησία, που είναι το μυστικό και άχραντο Σώμα Του. Έτσι, όπου Εκκλησία, εκεί και η Παναγία, που μπορεί να χορηγήσει την λυτρωτική Χάρη του Υιού Της.

Η Θεοτόκος είναι «ευδοκία Υιού», οικονόμος της «σωτηρίου χάριτος». Ο Χριστός ευδοκεί στους Αγίους Του και ιδιαίτερα στην Παναγία Μητέρα Του. Συνεπώς, η Θεοτόκος είναι αληθινή μεσίτρια προς τον Θεό και η μεσιτεία Της, είναι μεσιτεία δεήσεως και ικεσίας. Πρεσβεύει η Παναγία μας, για την σωτηρία του σώματος της Εκκλησίας Του, την σωτηρία των πιστών, που καταφεύγουν στην κραταιά σκέπη και προστασία Της.

Με αυτό τον τρόπο μπορούμε να κατανοήσουμε πλήρως τους διάφορους χαρακτηρισμούς, που η ευσέβεια της Εκκλησίας αποδίδει στην Υπέραγνη Μητέρα του Θεού όπως «σκέπη», «προστασία», «τείχος», «καταφυγή», «οχύρωμα», «λιμήν», «βοήθεια», κλπ. Σε όλες αυτές τις φράσεις, αποτυπώνεται η βαθύτατη πίστη της Εκκλησίας, στον σωτήριο ρόλο της Θεοτόκου για τους ανθρώπους.

Η πεποίθηση αυτή, είναι βαθύτατα ριζωμένη στην συνείδηση, την ευσέβεια και την

λατρεία της Ορθοδοξίας. Η Παναγία μας, είναι τόσο βαθιά ενωμένη με την Ορθοδοξία, ώστε δεν θα ήταν υπερβολή να λέγαμε, ότι οποιαδήποτε παραχάραξη του δόγματος Εκείνης, θα επέφερε ταυτόχρονα και την κατάρρευση του όλου δογματικού και πνευματικού οικοδομήματος της πίστεώς μας.

Ας προσευχόμαστε, λοιπόν, και ας στηρίζουμε την σωτηρία μας στην Κυρία Θεοτόκο, ώστε «της απορρήτου δόξης του Υιού και Θεού Της, ημάς κληρονόμους αποδεικνύουσα».

Πριν την απόλυση της Ιεράς Ακολουθίας, ο Μητροπολίτης κ. Δαμασκηνός συνεχάρη τον Προϊστάμενο του Ιερού Ναού, π. Αναστάσιο Πετρόπουλο για την ευπρέπεια του Ναού, αλλά και για το ποιμαντικό και ενοριακό έργο που επιτελεί στην ακμάζουσα κωμόπολη της Κατοχής, κυρίως στον τομέα της Νεότητας και απένειμε το οφίκιο του Αρχιδιακόνου στον Διάκονο π. Δημήτριο Λαγούδη, λέγοντας τα εξής:

«Καρπός του πνευματικού έργου που επιτελεί ο π. Αναστάσιος είναι και ο Διάκονός μου, ο π. Δημήτριος, ο οποίος κατάγεται από την Κατοχή. Εδώ, σε αυτή την Ενορία μεγάλωσε, ανδρώθηκε πνευματικά και διηκόνησε ως Ιεροψάλτης. Έλαβε σημαντικά πνευματικά εφόδια από τον πνευματικό του πατέρα, τον π. Αναστάσιο. Όταν αποφάσισαν να αφιερωθεί ο π. Δημήτριος στην Εκκλησία ως έγγαμος Κληρικός, με ιδιαίτερη χαρά τον δέχτηκα κοντά μου και του ανέθεσα την διακονία των λατρευτικών αναγκών των αρχιερατικών μου υποχρεώσεων. Θέλω αυτή τη στιγμή να ομολογήσω, ότι ο π. Δημήτριος στάθηκε αντάξιος της εμπιστοσύνης μου. Μαθήτευσε με ταπείνωση και υπακοή δίπλα μου. Καλλιέργησε τα τάλαντα που του έδωσε ο Θεός όπως την αγάπη προς την βυζαντινή μουσική, αλλά και την ιεροπρέπεια μέσα στην λατρεία.

Θέλω, λοιπόν, σήμερα ως επιβράβευση της μέχρι τώρα διακονίας του π. Δημητρίου να τον προχειρίσω σε Αρχιδιάκονο της Ιεράς Μητροπόλεως. Σε λίγο καιρό θα προστεθούν άλλοι τέσσερις Διάκονοι. Θα προϊστάται ο π. Δημήτριος των Διακόνων της τοπικής μας Εκκλησίας και θα αναλάβει το χρέος να διδάξει στους άλλους, όλα όσα διδάχτηκε και εκείνος πλησίον του Επισκόπου. Και όταν με το κάλο έρθει το πλήρωμα του χρόνου, τότε και εκείνος θα λάβει τη χάρη της Ιερωσύνης για να υπηρετήσει πλέον ως Πρεσβύτερος την τοπική μας Εκκλησία».

Περισσότερες φωτογραφίες [ΕΔΩ](#)